

மெய்ப்பொருள்

ACC. NO. 25724

R65

திப்பாசிரியர்

அரங்க. இராமலிங்கம்

மெய்ப்பொருள்

அரங்க. இராமலிங்கம்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தமிழ்மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை - 600 005.

அருநாகம்

19, கண்ணதாசன் சாலை
தியாகராய நகர்,
சென்னை - 600 017.

□ MEIPPORUL □ by. Dr. Aranga Ramalingam □ First Edition: 2008 □ Second Edition: 2011 □ Published by ANURAGAM , 19, Kannadhasan Salai, T.Nagar, Chennai - 600 017 □ Ph : 044 -2434 5641, 2431 3221 □ Printed at : M.K. Graphics, Chennai -600 021.

Rs. 15.00

6223

*** அனைவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்காக அனைத்துப் பாடல்களும் சீர் பிரித்துக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. தமிழறிஞர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்களாக.**

மெய்ப்பொருளாகிய செம்பொருளைக் கண்டுகொள்ள இந்நூலிலுள்ள மூன்று மெய்ஞ்ஞான நூல்களுக்குள்ளே திறவுகோல் ஒளித்து வைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஆர்வலர் அனைவரும் கண்டு கொள்க! திறந்திடுமின்... கண்ணாரக் காணக் கதவு.

உணர்வுரை...

மெய்ப்பொருளை அறிந்திட அடைந்திட
முயலுவோர் எத்தனையோ பேர்...?

பொய்ப்பொருளாகிய செல்வத்தை அடைவதற்கு
அவரவர் படும்பாடு எத்தனையோ...? எத்தனையோ...?

வாழையடி வாழையாக வந்துதித்த அருளாளர்கள் அனைவரும்
மெய்ப்பொருளை எடுத்து இயம்பியுள்ளனர். அருளாளர்களின்
திருவாயில் மலர்ந்து என்றும் எக்காலத்தும் அறிவுமணம் வீசும்
அருட்பாடல்களை அனைவரும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்
என்ற நோக்கத்தில் இந்நூல் வெளியிடப்பெறுகிறது.

முக்கண்ணைப்போல் மூன்று மெய்ஞ்ஞான நூல்களைப்
பதிப்பிக்கப் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டவர் – ஆயிரம் பதிகளை
இலவசமாக வாங்கி அனைவருக்கும் வழங்கியவர் –
திருவண்ணாமலை ஆகாஷ ஓட்டலின் உரிமையாளர் திருவளர்
இராம. முத்துக்கிருஷ்ணன் அவர்கள்...

மெய்ப்பொருளை அனைவரும் அறியவேண்டும் என்பதில்
பேரார்வம் கொண்டு நூல்களைப் பதிப்பித்து வருபவர் திருவளர்
மா. நந்தன் அவர்கள்.

அனைவருக்கும் நன்றி !
எத்தனையோ மகான்கள் இப்பூவுலகில்
அத்தனை அருளாளர்களுக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம்
வணக்கங்கள்.

சென்னை.
03.05.2008

மெய்யுணர்வுடன்
அரங்க. இராமலிங்கம்

பொருளடக்கம்

1.	மெய்ப்பொருள்	5
2.	அகத்திய மகாமுனிவர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
அடுக்குநிலைப் போதம்	12
3.	மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
மெய்ந்நிலைப்போதம்	16
4.	மாணிக்கவாசகர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருஞானத் தாழிசை	21
5.	தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவர்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய
மெய் உணர்தல்	25

1. மெய்ப்பொருள்

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்திருக்கக்கூடிய மெய்ப்பொருள் அண்டத்திலும் (பிரபஞ்சம்), பிண்டத்திலும் (உடல்), நீக்கமற நிறைந்துள்ளது.

பேரறிவுப் பெரும்பொருளாக ஒளிர்ந்துகொண்டிருக்கும் இப்பொருளின் இயல்பினைத் தாயுமானவர் ஒரே பாடலில் விளக்கமாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

அங்குஇங்கு எனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்

ஆனந்த பூர்த்திஆகி,

அருளொடு நிறைந்தது எது? தன்அருள் வெளிக்குளே

அகிலாண்ட கோடிஎல்லாம்

தங்கும் படிக்குஇச்சை வைத்து, உயிர்க்கு உயிராய்த்

தழைத்தது எது? மனவாக்கினில்

தட்டாமல் நின்றது எது? சமயகோடிகள்எல்லாம்

தம்தெய்வம் எம்தெய்வமென்று

எங்கும் தொடர்ந்துஎதிர் வழக்குஇடவும் நின்றதுஎது?

எங்கணும் பெருவழக்காய்,

யாதினும் வல்லஒரு சித்துஆகி, இன்பமாய்,

என்றைக்கும் உள்ளது எது? மேல்

கங்குல்பகல் அறநின்ற எல்லைஉளது எது? அது

கருத்திற்கு இசைந்தது அதுவே;

கண்டன எலாம்மோன உருவெளியது ஆகவும்

கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம்.

6 மெய்ப்பொருள்

அனைத்துத் தேவ இரகசியங்களும் அடங்கியுள்ள இப்பாட்டின் மெய்ப்பொருளை ஒரு மெய்க்குருபிரானின் தயவினால் மட்டுமே உணரமுடியும்.

சிவபெருமானது திருவடி நிழலில் நாளும் திளைத் திருப்பவர் நந்தியம்பெருமான். அவரது மரபில் வந்தவர் திருமூலர். திருமூலரின் மரபில் வந்தவர், மௌனகுரு. மௌனகுருவிடம் மெய்ப்பொருளை அறிந்தவர் தாயுமானவர்.

தாயுமானவர் தாம் கண்ணாரக் கண்ட மெய்ப்பொருளை எது? எது? எனக் கேட்டு மேற்கட்டிய பாடலில் நமக்கு உணர்த்துகிறார். அவருக்கு முன்பே அகத்திய மகாமுனிவர் தாம் இயற்றிய அடுக்குநிலைப் போதத்தில் எங்கே? எங்கே? எனக் கேட்டு மெய்ப்பொருளை உணர்த்துகிறார்.

தாயுமானவருக்குப் பின்வந்த வடலூர் வள்ளற்பிரான் மெய்ப்பொருளைத் தனக்குள்ளே கண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

சாகாத தலைஇது வேகாத காலாம்

தரம்இது காண்பதைத் தயவுசெய் துரைத்தே

போகாத புனலையும் தெரிவித்தென் உளத்தே

பொற்புற அமர்ந்ததோர் அற்புதச் சுடரே

— ஆறாம் திருமுறை — சற்குருமணி மாலை : 7

கண்களிக்கப் புகைசிறிதுங் காட்டாதே பருவக்

கலைநடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர விளக்கே

— ஆறாம் திருமுறை — அருள்விளக்கமாலை : 19

என அருட்பிரகாச வள்ளலார் உணர்த்தியிருப்பதை உணர்வுடையோர் உணர்ந்து உய்தி பெறுவர்.

வாழையடி வாழையென வந்துதித்த அருளாளர்கள் வரிசையில் வள்ளலாருக்குப் பிறகு தோன்றிய மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர் அவர்கள் குருமுனி அகத்தியரைப்போன்று

எங்கே? எங்கே? என்று வினாத் தொடுத்து மெய்ப்பொருளைத் தாம் இயற்றிய மெய்நிலைப்போதத்தில் உணர்த்தியுள்ளார்.

ஓராயிரம் பெயர்களால் மெய்ப்பொருளை அருளாளர்கள் சுட்டியுள்ளனர். 'நெற்றிக்கண், சிற்சபை, விந்து, அறிவு, பாலம், முச்சுடர், முச்சந்தி, முப்பாழ், கபாடம், சபாத்வாரம், மகம்மேரு, மூலம், சாகாத்தலை' முதலியன ஒருபொருட் கிளவியாம் என வள்ளலார் உரைநடைப்பகுதியில் உரைத்திருப்பதை உணர்வுடையார் உணர்ந்து தெளிக.

அருளாளர்கள் அனைவரும் ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்களால் குறிப்பது அந்த மெய்ப்பொருள் ஒன்றினையே.

மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனை அடைய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்கு நெறிகளை முன்னோர் வகுத்து வைத்துள்ளனர். சரியையில் சரியை, சரியையில் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என இந்நான்கும் பதினாறு நெறிகளாக விரியும். அவரவர்களுக்கு உகந்த நெறியில் ஒழுகுதல் - பயிலுதல் நலம் பயக்கும். இந்நூலுள் சொல்லப்பெற்றுள்ள நெறி ஞானத்துள் ஞானம் ஆகும். திருமூலர் பிரானும்

உள்ளத்து ஒருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம் விட்டே ஓரடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமும் தானும் உடனே இருக்கினும்
உள்ளம் அவனை உருவு அறியாதே. (431)

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்க்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே. (724)

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்று இருந்தேன்
உடம்பினுக்கு உள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்று
உடம்பினை யான்இருந்து ஒம்புகின் றேனே. (725)

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளித் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே. (1823)

நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடைவெளி
உற்றுஉற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடும் மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரமன் இருந்திடம்
சிறற்பலம் என்று சேர்ந்துகொண்டேனே. (2732)

தேனுக்குள் இன்பம் சிவப்போ கறுப்போ
வானுக்குள் ஈசனைத் தேடும் மதியிலீர்
தேனுக்குள் இன்பம் செறிந்திருந் தாற்போல்
ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளித்திருந் தானே. (3065)

பட்டினத்துச் சுவாமிகளும்,

உடலுக்குள் நீதின்று உலாவினதைக் காணாமல்
கடல்மலை தோறும் திரிந்து கால்அலுத்தேன் பூரணமே

இடையாகிப் பிங்கலையில் எழுந்த சுழிமுனையாய்
உடல் உயிராய் நீ இருந்த உளவறியேன் பூரணமே

உள்ளும் புறம்புமாய் உடலுக்குள் நீயிருந்தது
எள்ளளவும் நான் அறியாது இருந்தேனே பூரணமே.

— பூரணமாலை — 23, 45, 47

பத்திரகிரியாரும்,

உற்று உற்றுப் பார்க்க ஒளிதரும் ஆனந்தம் அதை
நெற்றிக்கு நேர்கண்டு நிலைப்பது இனிஎக்காலம்? (230)

சிவவாக்கியரும்,

என்னிலே இருந்தவொன்றை யான் அறிந்ததில்லையே
என்னிலே இருந்தவொன்றை யான் அறிந்து கொண்டபின்
என்னிலே இருந்தவொன்றை யாவர்காண வல்லரோ
என்னிலே இருந்து இருந்து யான் உணர்ந்து கொண்டனே.

ஒளவையாரும்,

உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவது எல்லாம்
உடம்பினுள் உத்தமனைக் காண்.

பிண்டத்தின் உள்ளே பேராத இறைவனைக்
கண்டுநான் அர்ச்சிக்கு மாறு
விண்ணிறைந்து நின்ற பொருளே உடம்பதன்
உண்ணிறைந்து நின்ற ஒளி.

என்றெல்லாம் அருளாளர்கள் உரைத்திருப்பதை உணர்வுடையார் உணர்வர்.

திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசகர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருஞானத் தாழிசையில் உள்ள பன்னிரண்டு பாடல்களில் பத்துப் பாடல்களை மனத்திற்கு உபதேசமாய்ப் பாடியுள்ளார்.

மெய்ப்பொருளை அறிய மனம் செம்மையாக வேண்டும். அலைவு அற்று இரு மனமே (1) என்றும், சலியாது இரு மனமே (2) என்றும் மனத்திற்கு அறிவுரை கூறுகிறார்.

மனம் செம்மையானால்தான் மெய்ப்பொருளைக் காணமுடியும். மெய்ப்பொருளைக் கண்டவர் எதைப் பெறுவர்? இதோ - மாணிக்கவாசகர் கூறுகிறார்.

கருவாசலில் அணுகாமலே பிறவா நெறிபெறுவார் (12)

எனக் கூறி அருளியிருப்பதை உணர்வுடையார் உணர்க.

ஊனுடம்பிற்குள்ளே ஒளிரும் பிரம்ம பிரகாசமாகிய சுழிமுனையைக் கண்டுவிட்டால் இனிப் பிறவியில்லை எனத் திட்டவட்டமாக மாணிக்கவாசகர் அருளியுள்ளார்.

அருளாளர்கள் அனைவரும் ஊனுடம்பிற்குள்ளேதான் மெய்ப்பொருள் கோடிகுரியப் பிரகாசமாக உறைந்து, ஒளிர்ந்து, பிரகாசிக்கிறது என உறுதியாகத் திடம்படக் கூறியுள்ளனர்.

இப்பூவுலகில் திருஅவதாரம் செய்தருளிய தமிழ்ச் சித்தர்களில் காலத்தால் முற்பட்டவர் முருகப்பெருமான். அவர்

10 மெய்ப்பொருள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய சுப்பிரமணியர் ஞானம்தான் சித்தர் இலக்கியங்களில் காலத்தால் முற்பட்ட நூலாகும்.

முருகப்பெருமான் அகத்திய மகாமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய யோகஞானம் - 500 (சுப்பிரமணியர் ஞானம் - 500) என்ற நூல் மெய்ப்பொருள் இரகசியங்களைத் தெளிவாகக் காட்டக் கூடியது.

தமிழ்ச் சித்தர் இலக்கிய வரலாற்றில் - நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் நூலான சுப்பிரமணியர் ஞானம் தொடங்கிப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருட்பிரகாச வள்ளலார் மற்றும் இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த - வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அருளாளர்கள் அனைவரும் மெய்ப்பொருளாகிய இறைவன் நம் ஊனுடம்பிற்குள்ளே உறைந்து - ஒளிந்து - ஒளிர்ந்து ஒலி செய்து கொண்டிருப்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி உள்ளனர்.

பேரறிவுப் பெரும்பொருளாகத் திகழும் மெய்ப்பொருள் அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் இயங்கும்போது அருளாளர்கள் அனைவரும் பிண்டத்தையே (உடல்) குறி வைத்துக் காட்டுவானேன் என்னும் வினா எழுவது இயற்கை.

அண்டத்தில் உறைந்திருக்கும் இறைவனை அறியவோ, காணவோ, உணரவோ, நம்மால் இயலாது. நமக்கு அதற்குரிய ஆற்றல் இல்லை. எனவே, அருளாளர்கள் அனைவரும் மெய்ப்பொருளை நாம் அனைவரும் அறிந்து- அடைந்து கொள்வதற்காக நம் ஊனுடம்பிற்குள்ளேயே மிக எளிதாகக் காட்டி முயன்றனர். அதில் அவர்கள் வெற்றியும் பெற்றனர்.

மானுட தேகம் தாங்கிய எல்லோரும் மெய்ப்பொருளை அறிந்து அடையலாம். அதற்குப் பிறப்போ, செல்வமோ, கல்வியோ, சாதியோ, பதவியோ தடையில்லை. யாரும் எளிதில் அடையலாம். இம்மெய்ப்பொருளை அடைய இரண்டு வழிகள்தாம் உள்ளன.

1. ஒரு மெய்க் குருபிரானை அறிந்து - அடைந்து முழுமையாகச் சரணடைதல். அதாவது ஒப்புக்கொடுத்தல்.

2. அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே என்ற மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகத்திற்கேற்ப ஒரு மெய்க் குருபிரானின் முன் நெஞ்சம் நெக்குருகி அழுது அவரின் அன்பினைப் பெற்றோர் மெய்ப்பொருளைக் கண்ணாரக் காணலாம்.

ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணியது உடைத்து. (353)

பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பு என்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. (358)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (423)

ஐயப் படாது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல் (702)

நினைந்து நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து அன்பு
நிறைந்து நிறைந்து ஊற்றெழும் கண்ணீர் அதனால் உடம்பு

நனைந்து நனைந்து அருளமுதே நன்னிதியே ஞான

நடத்தரசே என்உரிமை நாயகனே யென்று

வனைந்துவனைந்து ஏத்துதும்நாம் வம்மின்உல கியலீர்!

மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்ணீர்

புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்

பொற்சபையிற் சிற்சபையில் புகுந்தருணம் இதுவே.

- வள்ளலார், ஆறாந் திருமுறை - ஞானசரியை : 1

அழுகையே பெரிய தொழுகை

- சாலை ஆண்டவர்கள் திருவாக்கு

எனத் திருவள்ளுவரும், வள்ளலாரும், சாலை ஆண்டவர்களும் உரைத்திருப்பதை உணர்க. மெய்ப்பொருளை அறிந்து, கண்டு, களிப்படைய விரும்புவோர் இக்கட்டுரையில் சுட்டிய பாடல் களின் கருத்தினை உணர்ந்து உணர்ந்து தெளிக. அறிந்து ஆனந்தம் அடைக. கண்டு களிப்படைக.

அகத்திய மகாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

2. அடுக்குநிலைப் போதம் – 10

1. சொல்பிறந்த இடம்எங்கே? முப்பாழ் எங்கே?
துவார பாலகர் எங்கே? முதல்பாழ் எங்கே?
நல்லசங்கு நதி எங்கே? வைகுந்தம் எங்கே?
நாரணனும் ஆல்இலைமேல் படுத்தது எங்கே?
அல்லல்படும் ஐம்பூதம் ஒடுக்கம் எங்கே?
ஆறுஐந்து இதழ் இரண்டும் முளைத்தது எங்கே?
சொல்லவல்லார் உண்டானால் அவரை நாமும்
தொழுது குருவெனப் பணிந்து வணங்கல் ஆமே!
2. உந்தினனும் நிலைஎங்கே? அறுகோணம் எங்கே?
ஒங்கார நிலை எங்கே? உற்ற இடம் எங்கே?
மந்திரமும் சாத்திரமும் பிறந்தது எங்கே?
மறைநாலும் விரித்த அயன்தானும் எங்கே?
முந்திவரும் கணபதியும் பிறந்தது எங்கே?
முக்கோண முனைஎங்கே? அடிதான் எங்கே?
இந்தவகை பொருள் அறிந்து சொல்வார் தம்மை
இறைவன் என்றே கருதி இயம்பல் ஆமே.
3. பலபதத்தில் பொங்கிவரும் வழிதான் எங்கே?
பரிந்து முறைகொண்டு நின்ற அரியும் எங்கே?
உற்பனம் ஆம் கருதின்று விளைந்தது எங்கே?
ஒருபாதம் தூக்கி நின்ற அடையாளம் எங்கே?

தற்பரமாய் ஆகிநின்ற நிலைதான் எங்கே?

சர்வஉயிராய் எடுத்த சிவனும் எங்கே?

இப்பொருளை அறிந்து உரைக்கும் பெரியோர் தம்மை

இறைவன் என்றே கருதி இயம்பல் ஆமே!

4. அடிமுடியும் நடுவான நிலையும் எங்கே?

அறுசுவையும் கொண்டு ஒளித்த இடமும் எங்கே?

வடிவான ஐந்து தலை மாணிக்கம் எங்கே?

வரைஆன ஊமை எனும் எழுத்தும் எங்கே?

இடம்ஆக ஆடிநின்ற பாதம் எங்கே?

இச்சையுடன் பேசி நின்ற எழுத்தும் எங்கே?

அடைவு ஆகப் பொருள் அறிந்து சொல்வார் தம்மை

அடிதொழுது குரு என்று நம்பல் ஆமே!

5. சற்குருவும் சகநிதியும் ஆனது எங்கே?

சாகாத தலைஎங்கே? வேகாக் கால் எங்கே?

முப்பொருளும் ஒருபொருளாய் நின்றது எங்கே?

முனைஎங்கே? தலை எங்கே? முகமும் எங்கே?

நன்கலம் ஆயிரத்து எட்டு இதழும் எங்கே?

நாலுகை ஒருபாதம் ஆனது எங்கே?

இப்பொருளை அறிந்து உரைக்கும் பெரியோர் தம்மை

இறைவன் என்றே கருதி இயம்பல் ஆமே!

6 நஞ்சுஅணிந்த முகம் அதுதான் ஐந்தும் எங்கே?

ஞானக்கண் மற்று அக்கண் மூன்றும் எங்கே?

அஞ்சுஉயிர் அதனைக் கொடுக்கும் ஏமம் எங்கே?

ஆயிரங்கண் இந்திரனார் தானும் எங்கே?

பஞ்ச அறிவாய் நின்ற பராசத்தி எங்கே?

பதினாலு உலகம் எனும் அதுதான் எங்கே?
வஞ்சம் அறப்பொருளறிந்து சொல்வார் ஆகில்
வணங்கி குருபரன் என்று வாழ்த்தல் ஆமே!

7. நகைபிறந்த இடம்எங்கே? நினைப்பும் எங்கே?

நரகம் ஏழாம் நரகம் ஆனது எங்கே?
திகைத்து மறந்த இடம் எங்கே? நினைப்பும் எங்கே?
தீராத குறை வரைந்து சூழ்ந்தது எங்கே?
பகைத்த இடந்தான் எங்கே? ஒழுக்கம் எங்கே?
பகல்இரவு இருந்த இடம் தானும் எங்கே?
வகைப்பொருளை அறிந்து உரைக்கும் பெரியோர் தம்மை
வணங்கி குருபரன் என்று வாழ்த்தல் ஆமே!

8. ஆறுகால் முகம் ஆறும் ஆனது எங்கே?

அறுபத்து நாலுகலை நின்றது எங்கே?
சீறுகால் பன்னிரண்டில் கழிந்தது எங்கே?
செனித்த இடமும் சாகாது இருந்த இடமும் எங்கே?
பூருவ நீ இருந்து வந்த புறந்தான் எங்கே?
புந்திதனில் ஐம்பத்தோர் அட்சரமும் எங்கே?
பேறுபொருள் நிறைந்து உள்ளபடியே சொல்வார்
மெல்லடியிலே பணிந்து மெலியல் ஆமே.

9. ஆதிகதிர் சந்திரனும் இறந்தது எங்கே?

அவர்ஒடுங்கி நிற்கும் அதுஇடமும் எங்கே?
சாதிபல ஒன்றாகக் கண்டது எங்கே?
சத்திசிவம் எனப் பிரியாதது எங்கே?

ஓதி உணர்ந்தே பூசை மறந்தது எங்கே?

உச்சிட்டன் இட்ட அந்த இடமும் எங்கே?

சோதிபோல் ஞானமொழி பெற்ற பேர்கள்

சொல்லியது எல்லாம் உடலில் சொல்லுவாரே.

10. இருள்பிறந்த இடம் எங்கே? ஒடுங்கும் இடமும் எங்கே?

இரண்டு திருச்சங்கு நின்ற இடமும் எங்கே?

அருள்பிறந்து பாடி நின்ற இடமும் எங்கே?

அறுத்து அடைத்த வாசல் ஒன்று கண்டது எங்கே?

திருபிறந்த இடம் எங்கே? ஏழு கிணறும் எங்கே?

திருக்கிணற்றில் இருக்கின்ற ஏற்றம் எங்கே?

விருப்பமுடன் அடுக்குநிலைப் போதத்தை

விளம்பினோம் மெய்ஞ்ஞான அறிவு உள்ளோர்க்கே!

அடுக்குநிலைப்போதம் முற்றிற்று.

✱ போதம் - அறிவு; நிச்சயித்தல்.

சொற்கள் பலவாயினும் அவை குறிக்கும் பொருள் ஒன்றே. அப்பொருள் மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனே. அவ் இறைவன் ஊனுடம்பிலே ஓரிடத்தில் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருப்பதை (பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதை)ப் பலவாறு அடுக்கிச் சொல்வதால் இது அடுக்குநிலைப் போதம் எனப் பெயராயிற்று.

அடுக்குநிலைப் போதத்தில் அகத்திய மகாமுனிவர் எங்கே? எங்கே? எனக் கேட்ட 74 ஞான ரகசியங்களையும் மானிட உடம்பில் ஓர் இடத்தில் காட்டும் கருணையாளரே - குரு. அவரே தெய்வம்.

மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள் அருளிய

3. மெய்ந்நிலைப் போதம்

1. வீடான வடமேரு கிரியின்இட பாதம்

வேதமணித் தாய்என் வாலாம்பிகையின் பாதம்
நீடாழி யுலகில் எனக்கு என்றுவிதித்து இருந்து
நீதியுடன் எனையாண்ட குருபரன் தாள்காப்பாய்
ஏடான மெய்வழிநூல் பூரணத்தின் புதையல்
ஏறுதுறை யின்குருமு றாதிகலைக் ஞானம்
வாடாத தவமதிஇந்நூல் மெய்ந்நிலையின் போதம்
வழுத்தினன் என் மலையரசில் மதியரசி அருளால்

2. மெய்வழிக் குருமார் சொல்மேல் நோக்கமும்

பொய்வழிக் குருபோதம் கீழ் நோக்கமும்
பொய்யும் மெய்யும்பிரித்து உனக்கு ஒதிடும்
மெய்ந்நிலைப் போதம் என்ற இதுஆகுமே.

நூல்

3. அங்கமதில் முதன்முதலாய் உதித்தபொருள் எங்கே?

அப்புறமும் ஆருயிரின் நிலைத்ததலம் எங்கே?
பங்கமிலா நடுநிலையென்ற ஒன்பொருளும் எங்கே?
பாற்கடலும் மால்பள்ளி அறையிருந்தது எங்கே?
செங்கமலப் பீடமும்எண் கோணமதும் எங்கே?
சிறந்திடும்முகக் கோணம்அடி நிலையிடமும் எங்கே?
அங்கமதில் இதனையெலாம் ஓரிடத்தில் பேசும்
அன்னவரே ஜகத்குரு என்றறிய லாமே.

4. ஆதியிலே பிறந்தசத்தம் இருந்துவந்தது எங்கே?
 அப்புஉப்பும் கலந்துநின்ற அறுபுரிநூல் எங்கே?
 சேதியிதன் முன்னிருந்த முப்புரிநூல் எங்கே?
 சேரியிலே ஐந்துவிதக் கலப்பதுவும் எங்கே?
 மேதினியிற் கலந்த பஞ்ச பூதநிலை எங்கே?
 வேதம் முதலான உயிர் நிலைப்பிடமும் எங்கே?
 சேதியெலாம் உடம்பினில் ஓர் இடந்தனிலே பேசில்
 ஜெகத்துக்கெலாம் சென்மசா பல்யர் எனச் செப்பே.
5. மந்திரகலை உபதேசம் பிறந்ததலம் எங்கே?
 மண்தீண்டாப் பாதம் உமாப் பட்சியதும் எங்கே?
 அந்தர்முகப் பார்வையகக் கண்ணிருந்தது எங்கே?
 ஆதிநட னம்புரிந்த சேரியதும் எங்கே?
 மந்ரமணி உதயகிரி மலையிருந்தது எங்கே?
 மாமலையி லேசமய சஞ்சீவியும் எங்கே?
 இந்ரமணிப் பெட்டகத்துளே பேசநா வல்லார்
 எமன்ஓலை கிழித்தெறிந்த எம்பிரான் என்று எண்ணே.
6. இருதயத்தில் முச்சுடர்முன் னாடிநிலை எங்கே?
 இருந்ததச நாடிமற்று முடிந்தவிடம் எங்கே?
 பிரிந்துவரும் லகிரியுடன் திரிகோணம் எங்கே?
 பிண்டமதிலே எழுதா எழுத்து இருந்தது எங்கே?
 இருந்தவர் எலாம்பட்ட களம் அதுவும் எங்கே?
 இந்த உடம்பினிலே அமாவாசி அதும் எங்கே?
 இருந்தஇந்தப் பொருள் உடம்பில் ஓரிடத்தில் பேசில்
 எமன்பயத்தைக் கடந்துநின்ற என்இறைவ ராமே.

7. பொய்யுடம்பின் உள்ளே மெய்ப் பொறியிருந்தது எங்கே?
 புயன்எழுதும் எழுத்தும் எமன் எழுத்தியல்பும் எங்கே?
 வையமென்ற நிலவுலகம் நின்றதுவும் எங்கே?
 வயதுபத்து என்றும்உள கன்னிநின்றது எங்கே?
 இரண்யன்* மேற்பாய்ந்த நரசிம்மன்தான் எங்கே?
 நடுவில் இரண்டாய் தேர்பினந்த தூண்அதுவும் எங்கே?
 ஐயமிலாது இப்பொருளை எடுத்து உடலிற் சொல்வோர்
 அன்னவரே விதிகடந்த குருபரன் எல்லோர்க்கும்
- 8 விந்துஅதனில் நாதம்நின்று விளங்கும்நிலை எங்கே?
 வீசிவரும் வாசியுடல் நிலைப்பிடமும் எங்கே?
 கந்தனுக்குப் பால்கொடுத்த தலம்அதுவும் எங்கே?
 கணக்கெழுதாது எழுதுகின்ற ஏடதுவும் எங்கே?
 வந்துவந்து போனமுந்த நாட்கள் எலாம் எங்கே?
 வானில்வரும் ரவிமதியின் இருப்பிடமும் எங்கே?
 இந்தவகை உடம்பினில் ஓர் இடந்தனிலே பேசில்
 என்னிறைவர் என்காமில் என்று அறிய லாமே.
9. எல்லோரும் ஓர்குலமாய் இருக்குமிடம் எங்கே?
 எட்டுஎட்டுக் கலையும் அதன் சோர்க்கைநிலை எங்கே?
 கல்லாமல் கற்றுஅறியும் தலம்அதுவும் எங்கே?
 கவிக்கிசைகள் எழுந்துவரும் திருத்தலமும் எங்கே?
 நல்லதண்ணீர்க் கடல்திருப்பாற் கடலதுவும் எங்கே?
 நஞ்சிருந்தது எங்கே?உண்டு பிழைத்ததலம் எங்கே?
 சல்லாபம் அறிந்துஉடலில் சொல்லவல்லார் என்முன்
 சாவோலை கிழித்துஎறிந்த சற்குருஎன்று அறியே.

* நையிரண்யன்

10. தலைகாலும் கால்தலைமேல் ஆனதுவும் எங்கே?
 சாகாததலை வேகாக்கால் அதுவும் எங்கே?
 நிலைசரணக் கமலமலர் ஆலயமும் எங்கே?
 நிழற்சாயா மெய்யுடம்பு பொய்யுடலில் எங்கே?
 பெலமான கலிமாவின் பிராணநிலை எங்கே?
 பிரணவத்தின் பொருளும் அதில் ஐந்தடக்கம் எங்கே?
 நிலையிதனை உடம்பினில் ஓர் இடந்தனிலே பேசும்
 நீதியரை நித்தியரென்று இத்தலத்தில் அறியே.
11. தன்னைத்தான் அறியும் திருத்தலம் அதுவும் எங்கே?
 தன்னுக்குள் அஷ்டதிசைத் தலைவர் எங்கே? எங்கே?
 அன்னையவள் சிலம்பின்திசை நாதமதும் எங்கே?
 அலுப்பாறும் வைகைநதிக் கரையிருந்தது எங்கே?
 சின்னஞ்சிறு வாசல் சிதம்பர நடனம் எங்கே?
 சேர்ந்திடு மூவாயிரவர் குடியிருப்பும் எங்கே?
 தன்னிடத்தே இதைஎடுத்து உரைத்திடும் சின்முத்தர்
 தாழ்குலம் என்றாலும் ஆதிசங்கரர் அவராமே.
12. மந்திரமும் எந்திரமும் பிறந்த தலம் எங்கே?
 வான்அமுதம் கடைந்து அளித்த வாசகியும் எங்கே?
 அந்தரத்தில் ஐம்பத்தொரு படிஏணியும் எங்கே?
 அழகான மெகராஜின் கொலுவின்றிலை எங்கே?
 உன்றன்சிரோ ரத்தினத்தின் நிலையதுவும் எங்கே?
 உமையவளாம் ஈஸ்வரித்தாய் கைகலந்தது எங்கே?
 இந்தநிலை என்றன்இடத்து எடுத்துரைக்கும் பெரியோர்
 எக்குலத்தோர் எவர்எனினும் எனக்கிறைவ ராமே.
13. அடிநடுவும் முடியாகி நின்று உலகப் பொய்யில்
 அடிமுடியும் நடுவாகி நின்ற மெய்யும் எங்கே?
 கொடிநிலையும் பசுபதியும் நிற்கும் நிலை எங்கே?
 குவலயத்தில் சாதி குலம் பிரிந்ததுவும் எங்கே?

விடியாமல் விடிந்திருந்த பொன்நிலநாடு எங்கே?
 விடம்அது உண்டு அமுதம் அது ஊறிவரல் எங்கே?
 நடுவறிந்து உரைப்பவர்கள் அவர்களே சன்மார்க்க
 நாதர்என அடிதொழுக நற்கதி கைவசமே

14. குயிலிருந்து கூவுகின்ற கொழுவனக்கொம்பு எங்கே?
 கோதைஇளம் கன்னி மகமுது கொலு எங்கே?
 சைலநிறக் கன்னிகையின் நால்கரமும் எங்கே?
 சைவத்திரு மேனியின் விலாசம்அது எங்கே?
 மயிலான உன்உயிரின் நிலைஇடமும் எங்கே?
 மாசில்லா மணிஅறிய வந்திடுவாய் இங்கே
 துயிலகற்றும் மெய்வழியின் சாலைவள நாடர்
 தூய்மார்க்க நாதரின்மெய்ப் போதனிலை முற்றே.
15. இத்தனை பொருளும் எந்தக் காலத்தில் அறிவோம் என்று
 மெத்தென ஏங்கி நீயும் மிரண்டிட வேண்டாம் சொல்வேன்
 சுத்த சைதன்யநாதர் சொல்லொரு பொருளி னாலே
 செத்துநீ தினம் பழகத் தெரிந்திடும் உளவு தானே.
16. தெளிந்திடும் அச்சம் எல்லாம் தேசிகர் வைப்பே ஒன்றில்
 அழிந்திடாச் சூக்குமத்துள் அடங்கிநீ பார்க்கப் பார்க்க
 விளங்கிடும் தேகம் நான்கும் வேத நா அமுதம் சிந்தும்
 களங்கமில் ரவியோ கோடி கைவசம் கயிலை வீடே.

(மெய்ந்நிலைப் போதம் முற்றிற்று)

பிரம்மோதய மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள் திருவாய்
 மலர்ந்தருளிய மெய்ந்நிலைப் போதத்தில் எங்கே? எங்கே?
 எனக் கேட்ட 71 ஞான ரகசியங்களை மனித உடம்பில்
 ஓர் இடத்தில் காட்டியருளும் கருணையாளரே குரு.
 அவரே தெய்வம்.

மாணிக்கவாசகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

4. திருஞானத் தாழிசை

சுழி ஆகிய முனைகண்டபின் உற்றார்உறவு அற்றாய்

சூதும்பல பொய்பேசிய தொழிலும் பிறர்க்கு இட்டாய்

வழிஆகிய துறைகண்டபின் அனுட்டானமும் அற்றாய்

வழங்கும் பல நூல்கற்றிடும் நினைவும் பிறர்க்கு இட்டாய்

விழியாகிய மலர்கண்டபின் உயர்அச்சனை உற்றாய்

மெய்த் நீறிடும் திருமந்திரம் விளங்கச் சிவம் உற்றாய்

அழியாப்பதி குடியேறி முன் அச்சம்பல அற்றாய்

யார் ஒப்பவர் நிலையுற்றவர் அலைவற்றிரு மனமே.

1

நெஞ்சில்பொருள் அடிகண்டபின் நெஞ்சில் பதைப்பற்றாய்

நேசத்தொடு புறமங்கையர் மேலும் நினைவுஅற்றாய்

மிஞ்சிச்சொல்லும் உரைஆண்மையும் வீம்பாம் இடும்பு அற்றாய்

விரதங்களும் வேதங்களும் வீணாம் என மறந்தாய்

அஞ்சம் உடலாய்க் கண்டதில் ஆசைத்தொடர்பு உற்றாய்

ஆருந்திருக் கோயில்சிவம் அதுவும் தனில் உற்றாய்

தஞ்சம்எனும் ஞானக்கடல் மூழ்கும் நிறமாகித்

தாள்சேர்ந்தனை குறைவேது இனி சலியாதிரு மனமே.

2

நாசிறுனி நடுவே திருக்கூத்தாகிய நட்பின்

ஞானக்கண்ணி னாலும்அதை நாடிச்செயல் கண்டு

சீரீனும் உரை அற்றனை சீர்உற்றனை உயிர்கள்

செய்யும்பல நினைவுஅற்றனை தேகத்துடன் கூடக்

22 மெய்ப்பொருள்

கூசிக்குல வரவு அற்றனை கோள் அற்றனை பாவக்
 குடிஅற்றனை நலம் உற்றனை குடியேறினைத் தன்னில்
 காசிப்புனல் தனில்முழுகினை கரையேறிய காட்சிக்
 கண்டாய் அரன் கொலுவாகிய சபைமேவினை மனமே. 3

வெளிபெற்றிடும் சொரூபப்பொருள் வெளியாகிய ஒளியில்
 வினைவாகிய நாதத்தொனி விந்தின்செயல் கண்டு
 களிபெற்றனை தயவுற்றனை பிறவிக்கடல் என்னும்
 களையற்றனை உலகத்தினில் வரவு அற்றனை காணா
 ஒளிபெற்றனை மயல் அற்றனை ஒழிவு அற்றனை ஒதும்
 உரையற்றனை களிபெற்றனை பசியற்றனை ஊறல்
 குளிபெற்றனை அரனுற்றிடு கொலுவுற்றனை கோமான்
 கொடைபெற்றனை அறிவுற்றனை கோள் அற்றனை மனமே. 4

பத்தோடுஇரு கலையாகிய பன்னிரெண்டினி னாலும்
 பாழ்போகிடா மீண்டேவரும் பதியின் தலைகாலும்
 பெற்றோடி வந்து இங்குஏறிய பேர்மைந்தனைக் கண்டு
 பேசங்கலை யோடும் உறவாகிப் பிணக்கு அற்றாய்
 கற்றோருடன் கற்றோம்எனும் விஸ்தாரமும் அற்றாய்
 கானற்புனல் லோகப்பிடி மானத்தையும் அற்றாய்
 சித்தோடுஇரு சித்தாகிய சிற்றம்பலம் மீதே
 சேர்ந்தாய்குறை தீர்ந்தாய் இனி வாழ்ந்தேஇரு மனமே. 5

அல்லல்படும் ஓர்ஒன்பது வாசல்பெரு வாசல்
 ஆரும்அறி வார்கள் அறியார்கள் ஒரு வாசல்
 சொல்லப்படு தில்லைச்சிறு வாசற்படி மீதே
 குழும்பல கரணாதிகள் வாழும் மணிவாசல்
 தில்லைப்பதி அருகேஅடை யாளம்என ஆகும்
 சேரும்கனி காணும்பசி தீரும்பரத் தோடும்
 செல்லப்படும் அல்லல்பல நூல்கற்றதி னாலே
 சின்னம்சிறு வாசற்படி ஆமோசொல் மனமே. 6

விண்டும்ஒரு வர்க்கும்உரை யாடாப்பொருள் தானும்
 பீஜாஷுர வீதித்தெருக் கோடிமுடிந்த இடத்தைக்
 கண்டும்இருந் தார்க்குள்இரு கண்ணும்இரு காலால்
 காணும்அது தானும்பனி ரண்டங்குலம் பாயும்
 பிண்டம்புகும் அண்டம்புகும் எங்கும்வினை யாடிப்
 பீடம்எனும் நிலைசேர்ந்திடு பெருமைதனைக் காண்பாய்
 என்றும்மொழி யற்றார்பரத் தோடும்உற வாகி
 ஏதும்உரை யாமல்இருப் பார்கள் அறிமனமே.

7

முப்பாழ்கடந்து அப்பாலொரு முகப்பிண்டுஅதின் நடுவே
 முச்சந்திகள் கூடும்அது தானும்முதற் பாழாம்
 அப்பால்கடந்து அப்பாலொரு கணவாய்அதின் பெருமை
 அறுகுறுனி இடமும்என அறிவார்பெரி யோர்கள்
 செப்பாதது தானும்அறிந்து அப்பால்கடந் திட்டால்
 சேரும்கலை நாலும்வரும் திசையும்அறிந் திட்டால்
 ஒப்பார்இனி இப்பாரினில் ஒப்பாருமே இல்லை
 ஒன்றைப்பிடி தன்னைத்தரும் என்னப்படும் மனமே.

8

நாதம்எழுந்து எழுந்து ஓடி வந்துஉறையும் திருக்கூத்து
 ஞானக்கண்ணில் நாளும்அதை நாடிச் செயல்கண்டு
 பூதம்எனும் பயமற்றனை பொறியற்றனை மெய்யில்
 பூசும்பரி மளம் அற்றனை பூவற்றனை லோகம்
 சூதம்என வரவுஅற்றனை சுசியற்றனை எச்சிற்
 சுத்தம்செயும் நினைவற்றனை சொல்லற்றனை ஞானப்
 பாதம்முடி மேல்வைத்தனை பற்றற்றனை உற்றுப்
 பதிபெற்றனை இகலற்றனை பதையாது இரு மனமே.

9

ஆயும்பல நூல்சாத்திரம் வேதமொடு புராணம்
 ஆய்வந்திடு வழிகண்டு அறியார்கள் அது தானும்
 பாயும்கலை பனிரண்டினில் உண்டாகிய பருவம்
 பாரும்அறி யாதுபனி ரண்டின் செயல்கண்டு

நாயின்கடை கெட்டாய்வழி பாடும்முதற் பெற்றாய்

நாள்கோள் பலஅற்றாய் கொலைகளவு என்றதும் அற்றாய்
வாயும்வலது அற்றாய்உயிர் வீடும்நெறி உற்றாய்

மண்ணின்வர வற்றாய் இனி பொன்னம்பலம் மனமே. 10

கலையாகிய பிறவிக்கடல் அலையாமல் உழன்றேன்

கற்கும்பல சமயங்களும் தர்க்கங்களும் விட்டேன்
நிலையாதெனப் பொருள் செல்வமும் நினைவுப்பிறர்க்கு இட்டேன்

நித்தம்செய்யும் இயமங்களும் நேமங்களும் அற்றேன்
தொலையாத உறக்கத்தொடு சுகதுக்கமும் அற்றேன்

துணையாகிய ஞானக்கடல் மூழ்குந்துறை கண்டேன்
அலையாமலே இருக்கும்மனம் அதிலேகுடி கொண்டேன்

ஆனந்தம் ஆன அவ்வெளி கண்டேமகிழ்ந் தேனே. 11

உருவானது விந்தின்பெயர் குருவானது ஞானம்

உடலுக்குயிர் ஈறுஆறுஅதில் ஒருநான்குஉள முதலும்
குருவானது முனைமீதினில் அணுவாகிய வெளியில்

குடியாகிய பதிகண்டவர் அருள்வாதவூ ராரே
ஒருவாசகம் திருவாசகம் புவிமீதினில் மகிழ்ந்தே

உரைசெய்தனர் தமிழ்த்தாழிசை நெறியின்படி இன்றோர்
கருவாசலில் அணுகாமலே பிறவாநெறி பெறுவார்

கடவுள்செயல் அறியாதவர் கருவாசலில் புகுவார். 12

(திருஞானத் தாழிசை முற்றிற்று)

* இந்நூலின் முடிந்த முடிபு பிறவாமையைப் பெறுதலே.

தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

5. மெய்யுணர்தல்

தெய்வப் புலவர் திருவாய் மலர்ந்து அருளிய திருக்குறள் ஒரு ஞான நூல். சித்தர் நெறியில் வாழ்வோர்க்குக் குறளின் ஈரடிகளும் இரு கண்களைப் போல, வழிகாட்டி ஒளிதரக் கூடியன.

மெய் உணர்தல் என்றால் என்றைக்கும் அழியாமல் சத் ஆக இருந்து சித் ஆகச் செயல்படும் அறிவுப் பொருளாகிய இறைவனை உணர்தல் என்று பொருள். மெய் ஆகிய இந்த ஊனுடம்பினுக்கு உள்ளே உறைந்து – ஒளிரும் பொருளை (இறைவனை) உணர்தல் என்று மற்றொரு பொருள்.

நம் ஊனுடம்பிற்குள்ளே மெய்ப்பொருள் மறைவாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது. கோடி சூரியப் பிரகாசமாக ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் அறிவு மாணிக்கத்தை வல்லான் (இறைவன்) ஒருவன் நம் புருவ நடுவே உள்ள ஓங்காரப் பெட்டியில் வைத்து நான்கு கதவுகள் கொண்டு கெட்டித் தாழ்ப்பாள் போட்டு பூட்டி வைத்துள்ளான்.

அக்கதவுகளுக்கு ஒரு வட்டப் பூட்டினைப் போட்டு பூட்டி உள்ளான். பூட்டோ சிறியது. அதைத் திறக்கப் பெரிய சாவி வேண்டும்.

மண்தீண்டாப் பாதமாகிய அச்செம்மையான சாவி குருபிரானின் வாய்மையில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்நுட்பத்தை அறிவுடையார் அறிவர். உணர்வுடையார் உணர்வர்; கண்ணுடையார் காண்பர்.

இந்தத் தேவ ரகசியம் தெரிந்தோர் மட்டுமே மெய் உணர்தல் அதிகாரத்தில் தெய்வப் புலவர் உணர்த்தி உள்ள இறை இரகசியங்களை உணர இயலும்.

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (355) என்கிறார் திருவள்ளுவர். ஊனுடம்பினுள் உறைந்து ஒளிரும் மெய்ப்பொருளை இந்தப் பிறவியில் கண்டு பிறவியினின்று விடுபட வேண்டும் என்பதே இவ்வதிகாரம் கூறும் கருத்து.

இறைவனின் திருவடிகளை முழுமையாக நம்பி உணர்ந்து, (கடவுள் வாழ்த்து) ஒரு மெய்க் குருபிரானின் அருளமுதத்தை (வான் சிறப்பு) நாளும் உண்டு உணர்வதால் ஜீவப் பயிர் தழைத்து அதனால் குருபிரானின் பெருமையை அறிந்து அவரைப் போற்றி வழிபட்டு (நீத்தார் பெருமை) அதனால் மனம் தூய்மையாகி, அறத்தின் வழி நின்று ஒழுகினால் (அறன் வலியுறுத்தல்) உடம்பிற்குள்ளே உள்ள பொருளாகிய இறைவனை (மெய்ப்பொருளை) உணர முடியும். பாயிரமாகிய முதல் நான்கு அதிகாரக் கருத்துகளை மேற்சட்டியவாறு ஊன்றி உணர்ந்து தெளிந்தால்தான் மெய்யாக மெய்யாகவே மெய்ப்பொருளை உணரமுடியும்.

இந்த வகையில் மெய் உணர்தல் அதிகாரத்தை அறிவுக்கண் கொண்டு உணர்ந்தால் செம்பொருளாகிய இறைவனைக் கண்ணாரக் காணலாம்; பிறவா நெறி அடையலாம் (358). மற்று ஈண்டு வாராநெறி (356) பெறலாம்.

இதுவே தெய்வப் புலவரின் முடிந்த முடிபான இறைநெறி. இந்நெறியே சித்தர் நெறி.

மெய்யுணர்தல்

பொருள்அல்ல வற்றைப் பொருள்என்று உணரும்

மருளான் ஆம் மாணாப் பிறப்பு

(351)

மெய்ப்பொருள் (ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ்சோதி) அல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருள் என்று

உணரும் அறியாமையால் (மனிதனால் உருவாக்கப்பெற்ற கற்பனை உருவங்கள் – மற்றும் சிறு தெய்வங்களைத் தெய்வம் என உணர்வதால்) பிறப்பு உண்டாகும்.

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி

மாசறு காட்சி யவர்க்கு

(352)

அறியாமை நீங்கப்பெற்று தெளிந்த அறிவு உடையோர்க்கு (மெய்ப்பொருள் கண்ட அறிவுடையோர்கள்) பிறப்பு நீங்கி வீட்டின்பம் கிட்டும்.

ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்

வானம் நணியது உடைத்து.

(353)

ஊனுடம்பில் உள்ள மெய்ப்பொருளைக் கண்டு தெளிந்தோர்க்குத் தாம் வாழும் உலகத்தைவிட வானம் (இறைவன்) மிகமிக அண்மையுடையது. மெய்ப்பொருளை உணராதவர்களுக்கு அண்மையில் உள்ள வையகம் (உலகத்தார், உறவினர், நண்பர்கள்) தூரமாகி விடுகிறது.

ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு.

(354)

மெய்யாகிய உடம்பில் உணர்வாக நிறைந்திருக்கும் மெய்ப்பொருளை உணராதவர் ஐம்புலன் அறிவை மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தாலும் அதனால் பயனில்லை.

எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

(355)

எந்தப் பொருள் எத்தன்மைத்து உடையதாக இருப்பினும் அந்தப்பொருளின் உள்ளீட்டை அறிவது அறிவு. பலநூறு தெய்வங்களைப் பற்றி (எப்பொருள்) பலநூறு கதைகள், புராணங்கள் என ஆயிரமாயிரமாகப் பலவிதமாகச் (எத்தன்மைத்து) சொல்லப்பெற்று இருக்கின்றன. அந்தக் கதைகளின் அடிப்படை என்ன என அறிந்து தெளிந்து – மெய்ப்பொருளாகிய அருட்பெருஞ் சோதியைக் கண்டு வழிபடுவதே அறிவுடைமை.

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. (356)

மெய்ஞ்ஞானக் கல்வியினை மெய்க்குருபிரானது
தயவினால் கற்று அதன் பயனாய் மெய்ப்பொருளை
(இறைவனை) இப்பிறவியிலேயே கண்ணாரக் கண்டவர்
மீண்டும் இவ்வுலகத்திற்கு வாராமல் இருப்பர்.

ஓர்த்து உள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டாப் பிறப்பு. (357)

குருபிரான் காட்டிக் கொடுக்கத் தன் உள்ளத்தில் உள்ள
(இருதய கமலத்தில்) மெய்ப்பொருளை ஒருவன் கண்டு –
உணர்ந்து அப்பொருளாகிய இறைவனே நிலையானவன் என
உணர்ந்தால் – அங்ஙனம் உணர்ந்தோனுக்கு இன்னொரு பிறவி
உண்டு என எண்ண வேண்டாம்.

பிறப்புஎன்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்புஎன்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. (358)

சிறப்பாகிய செம்பொருளைக் கண்டுவிட்டால் பிறப்புக்
குக் காரணமாகிய அறியாமை நீங்கும். இந்த அறிவார்ந்த
முயற்சியே அறிவுடைமை. புறத்தில் தேடுவதால் பிறவி
ஒழியாது. அகத்தில் செம்பொருளாகிய இறைவனைக் கண்டு
– களித்து வழிபடுவார்க்கே பிறவி ஒழியும் என்பது கருத்து.

தேடிக்கண்டு கொண்டேன்

திருமாலொடு நான்முகனும்

தேடித் தேடொணாத் தேவனை

என்னுளே தேடிக் கண்டுகொண்டேன் – திருநாவுக்கரசர்

சார்பு உணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் மற்றழித்துச்

சார்தரா சார்தரு நோய்.

(359)

ஐம்பொறிகளின் சார்பு உணர்ந்து அவற்றின் வேட்கை
கெடப் பற்றற்ற நெறியில் ஒழுகினால் – நின்றால் – வாழ்ந்தால்
அப்பொறிகளினால் வரும் துன்பம் இல்லை.

பார்ப்பான் அகத்தில் பாற்பசு ஐந்துண்டு
 மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
 மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால்
 பார்ப்பான் பசுஐந்தும் பாலாச் சொரியுமே (திருமந்திரம் 2883)

ஆசைப்படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
 ஆசை விடவிட ஆனந்தமாமே (திருமந்திரம் 2815)

அற்றது பற்றெனில் - உற்றது வீடு (திருவாய்மொழி - 1:2:5)

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றும்
 நாமம் கெடக்கெடும் நோய். (360)

ஆசை, விருப்பம் எனும் பற்று, சினம், அறியாமை எனும்
 இம்மூன்றையும் முயற்சியோடு கூடிய பயிற்சியால் நீக்கி
 விட்டால் பிறவி நோய் ஒழியும்.

நிறைவாக...

மெய்யுணர்தல் அதிகாரம் (36) பிறவாமை நெறியை
 வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
 வேண்டாமை வேண்ட வரும். (382)

என அவா அறுத்தல் அதிகாரத்தில் (37) தெய்வப்புலவர்
 அழுத்தமாகப் பிறவாநெறியை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.
 இப்பிறப்பில் எதையேனும் ஒன்றை வேண்டிப் பெற்றுக்
 கொள்ள வேண்டுமென்றால் பிறவாமையைப் பெற்றுக்
 கொள்ளுங்கள் என்கிறார் தெய்வப்புலவர்.

பிறவாமையைப் பெற வழி என்ன?

ஒரே வழிதான் இருக்கிறது? அது என்ன?

மெய் எனப்படும் இவ் ஊனுடம்பிற்குளே ஒளிர்ந்து
 (ஜோதி) ஒலியாக (ஓசை) செயல்படும் (விந்து - நாதம்)
 மெய்ப்பொருளாகிய செம்பொருளைக் கண்ணாரக் கண்டு

வழிபடுவதே. இந்த ஒளிநெறிப் பயிற்சியில் ஈடுபட ஈடுபட ஐம்புலனும் ஒடுங்கி இருதய கமலத்துள் இருக்கும் இறைவனோடு ஒன்றிவிடும் நிலை ஏற்படும்.

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்து எனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்த விட்டு
அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே. (சிவஞானபோதம்)

மெய்ப்பொருளை அறிந்துரைத்த மெய்கண்டாரின் சிவஞானபோதம் ஒப்பற்ற உயரிய மெய்ஞ்ஞான நூல். குருவும் சீடனும் ஒன்றாய் தவத்தில் ஈடுபடும்போது குருவின் பெருந்தயவினால் சீடன் மெய்ப்பொருளை அருட்காட்சியாகப் (தரிசனம்) பார்க்கிறான்.

அன்னியம் அல்லாத தெய்வம்; அன்பான தெய்வம்; என்னிரண்டு கண்மணிக்குள் இலங்குகின்ற தெய்வம்; அறிவான தெய்வம்; சென்னியில் செம்பொருளாய்த் திகழ்கின்ற தெய்வம். (ஆறாம் திருமுறை - பரசிவ நிலை - 4) என வடலூர் வள்ளற்பெருமான் மெய்ப்பொருளை நேர்முகத்தில் அருட்காட்சியாகக் காட்டுகிறார்.

அருட்காட்சியைக் கண்டவர்களுக்கு உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணமாகிவிடும். அதன்பிறகு ஐம்புல வேடரில் அயர்ந்து போகிற அவலம் ஏற்படாது. அவா அறுபடும். அவா அறுபட்டால் மெய்யுணர்வு தோன்றும். மெய்யுணர்வால் மெய்ப்பொருளை மெய்யின்கண் (உடலில்) காணலாம். அதன்பிறகு,

இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை

திருநாவுக்கரசர்.

ஒழிந்தேன் பிறவி உறவு என்னும் பாசம்
கழிந்தேன் கடவுளும் நானும் ஒன்றானேன்
அழிந்தாங்கு இனிவரும் ஆக்கமும் வேண்டேன்
செழுஞ்சார்பு உடைய சிவனைக் கண்டேனே. (திருமந்திரம் 2958)

தெய்வப் புலவரின் திருவாய்மொழி
அறத்துப்பால் - மெய்யுணர்தல் அதிகாரம்

(மெய்யாகிய உடலின்கண் உறைந்துள்ள பொருளாகிய இறைவனை உணர்தலே அறம்.)

கற்றுஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றுஈண்டு வாரா நெறி. (356)

கற்று : மெய்ப்பொருளை அறிந்துகொள்ளும் வேட்கையில்
மெய்ஞ்ஞானக் கல்வியினைக் கற்றுத் தேர்ந்து,

ஈண்டு : நாம் வாழும் இந்நிலவுலகில் - வாழும் இந்த
வாழ்க்கையிலேயே,

மெய்ப்பொருள்: மெய்-உடல். நம் உடலாகிய மெய்யின்கண் பொருளாகப்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் - ஜோதி சொருபமான
இறைவனை,

கண்டார் : கண்ணாரக் கண்டவர்கள். நேர்முகத்தில் அருட்
காட்சியாக (தரிசனையாக)க் காணும் பயிற்சியில் கண்டு
தெளிவு பெற்றவர்கள்.

தலைப்படுவர் : அடைவார்கள் - பெறுவார்கள்.

மற்று ஈண்டு: மீண்டும் இந்நில உலக வாழ்க்கைக்கு,

வாரா நெறி : வந்து பிறக்கும் வழியில் - நெறியில் வரமாட்டார்கள்.
அதாவது மரணமில்லாப் பெருவாழ்வினைப் பெற்று, பிறவாத
பேரின்பத்தைப் பெற்று, வீட்டின்பத்தைப் பெறுவர்.

பொருள் : மெய்ப்பொருள், செம்பொருள், அது, திருவடி, பாதம்,
நற்றாள், வஸ்து, இராஜாங்கம், இராஜநிலை, சுழிமுனை
எனப் பல பெயர்களில் (மறைமுகமாக - குறியீட்டுச்
சொற்களில்) இறைவன் ஜோதிசொருபமாகப்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த இடத்தை
மெய்ஞ்ஞானிகள் போற்றி, வணங்கி, வழிபட்டுள்ளனர்.

பரிமேலழகர் உரை: இந்த மனிதப் பிறப்பிலேயே தத்துவ உண்மைகளை
அனுபவம் உடைய ஞானாசிரியரிடம் கேட்டு, அதனால்
மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்கள், மோட்சத்தை
அடைவார்கள். முதலில் மெய்ப்பொருளைக் கேட்டு
அறிந்து, அதன் தொடர்ச்சியாக ஆராய்ந்து அறிந்து,
கண்டு தெளிதல் முடிந்த முடிபு.

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. பாரதிதாசன் படைப்புகளில் நகைச்சுவை
(எம்.ஃபில்., பட்ட ஆய்வுரை) - 1978, 1991, 2003
2. சங்க இலக்கியத்தில் வேந்தர்
(பிஎச்.டி., பட்ட ஆய்வுரை) - 1987, 1994, 2003
3. வெஞ்சினமும் வஞ்சினமும் - 1992, 2003
4. பௌத்தம் போற்றிய பெண்தெய்வங்கள் - 1992, 2003
5. தாடகை - 1996, 2003
6. புரட்சிக் கவிஞரும் பொதுவுடைமையும் - 1998, 2003
7. அறிவே சோதி- 1998, 2003
8. திருவடி - 2003
9. ஒழுக்கம் - 2003
10. சித்தர் நோக்கில் சைவ நெறி- 2003
11. Leadership qualities of Saivaite Saint,
Thirugnanasambanthar - 2003
12. The way of the Siddhars - 2004
13. சித்தர் வழி - 2004
14. முருக பக்தி - 2004
15. தெய்வச் சேக்கிழார் - 2005
16. வ.உ.சி. கண்ட மெய்ப்பொருள் - 2006
17. திருவள்ளுவர் இறைநெறி- 2007
18. சித்தர் இறைநெறி- 2007
19. திருத்தொண்டர் வரலாறு - 2007
20. பயன்பாட்டுத் தமிழ் - 2008
21. தெய்வப்புவரின் திருவாய்மொழி - 2008
- ★ பதிப்பாசிரியர் :
22. திருவாசக ஆய்வு மாலை - 2004
23. கவிஞர் நெஞ்சில் அரங்கநாதர் - 2004

அநுராகம் சிறப்பு வெளியீடுகள் ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 12

நீதிக் கதைகள்

- தென் தமிழ் நாட்டுப்புறச் சிறுகதைகள்
- பிரான்சு நாட்டு சிறுகதைகள்
- ஆஸ்கார் ஓயில்டு கதைகள்
- இங்கிலாந்து நாட்டு சிறுகதைகள்
- இத்தாலி நாட்டு சிறுகதைகள்
- பன்னாட்டு வேடிக்கைக் கதைகள்
- இந்திய நாடோடிக் கதைகள்
- லியோ டால்ஸ்டாய் கதைகள்
- பன்னாட்டு நீதிக்கதைகள் - 1
- பன்னாட்டு நீதிக்கதைகள் - 2
- தென்னகப் பழங்கதைகள் - 1
- தென்னகப் பழங்கதைகள் - 2
- மகான்கள் சொன்ன மணிக்கதைகள்
- மந்திர தந்திரக் கதைகள்
- கன்பூஸியஸ்
- சுட்டிகள் விரும்பும் குட்டிக் கதைகள் - 1
- சுட்டிகள் விரும்பும் குட்டிக் கதைகள் - 2
- திருக்குறள் கதைகள்

ஜோக்ஸ் - நகைச்சுவை

- சிரிப்பும் சிந்தனையும்
- ஜோக்ஸ் I
- ஜோக்ஸ் II
- ஜோக்ஸ் III
- ஜோக்ஸ் IV
- ஜோக்ஸ் V
- சிரிக்க சிந்திக்க ஜோக்ஸ்
- சிரிப்புக் குவியல்
- சிரியுங்கள்
- கவலையை மறந்து சிரியுங்கள் 1
- கவலையை மறந்து சிரியுங்கள் 2
- சிரித்து மகிழுங்கள்
- சிரித்து மகிழ ஜோக்ஸ்
- சிரிப்பு விருந்து
- கலகல கலக்கல் சிரிப்புகள்
- சிறந்த ஜோக்ஸ்
- சிறந்த 150 ஜோக்ஸ்
- சிரிக்கத் தெரிந்தவரே பிழைக்கத் தெரிந்தவர்
- சூப்பர் ஜோக்ஸ் - 1
- சூப்பர் ஜோக்ஸ் - 2
- 125 ஜோக்ஸ்

